

Π. Ὅριστε... μύτη σήκωσαν κι ὀνόστοι Ρωμάνοι, ποὺ ἔγουν μὰ Βασίλισσα, ποὺ τὴν λογία κάνει, τὴν Κάριεν Σίλβα δηλαδῆ, ἐκεῖνη τὴν ξευξέκα, ποὺ συγγραφεὺς νομίζεται καὶ πᾶσοφ γυναικα, καὶ γάσκουν οἱ Ρωμοῦνοι τῆς μετὰ τὰ σαγλά τῆς δράμα- μετὰ τὰ μυθιστορήματα καὶ τὰ λοιπὰ συγγράμματα, [τα, κι ἐπίγη κι ἡ σοφὴ Παρὲν μαζὶ τῆς ἀ μιλίση καὶ τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῶν γυναικῶν νὰ λύση.

Ἄς ἔχη χάρι, Φασουλῆ, ποὺ τὴν στολίζει. Στέμμα καὶ σφύκι μὲς στὰς φλέβας τῆς τῆς Βασίλισσας αἷμα, ἀλλῶς εἰς τὰ ἔργα τῆς, τὰ ἔμμετρος καὶ μὴ φαρμάκων θὰ εἶδιδετο εμετικῶν τιμῆ.

Φ. Καὶ δὲν τῆς φθάνει τάχα τὸ Στέμματος ἡ δόξα, μὰ καὶ τῆς λογιότητος τῆς κόλλησε ἡ λόξα.

Ποὺ ἡ δίκῃ μας, Περικιλῆ... τί Μεγαλειότητή!... ποτὲ δὲν θέλει νὰ περᾶ σοφολογιωτάτη, ἀλλ' ἀρρώστους ἐπισκέπτεται εἰς τὰ Νοσοκομεία καὶ μῆτε λόξα ἔμμετρος τὴν πείραζε καμμία, καὶ μῆτε σὰν ποιήτρια περίλυπος ρεμβάζει, μόνον τοὺς στίχους τοῦ «Ρωμοῦ» χαμμάκι φορὰ διαβά-

Ἔτσι τὴν θέλω πάντοτε, Βασίλισσα στ' ἀλήθεια, ζεῖ. χωρὶς νὰ γράφῃ δράματα καὶ τέτοια κολοκύθια, ἀλλ' ἐπειδὴ βαρύνονται νὰ σὲ παραδαρῶν ἄλλοι ἐπιφυλάσσομαι τὰς δύο νὰ συγκρίνω.

Π. Ἀμ' τί σοὺ λέει, Φασουλῆ, κι ἡ ἄλλη προκομμένη, ἡ Βακαρέσκου δηλαδῆ, κι' αὐτὴ σφοδρασμένη, ποὺ τάχε ψῆσει πρὸ καιροῦ μετὰ πολλῆς μανίας μαζὶ με τὸν Διάδοχον τῆς σαγλο-Ρουμανίας, καὶ θὰ τὴν ἐνυμνεῖται ἡ ἐκεῖνος ἑμμανῆς ἂν δὲν ἐναντιώνοντο οἱ ψωροευγενεῖς,

γιατὶ αὐτοὶ δὲν ἤθελαν τὸ Ὄρον τοῦ βλαστάρη μίαν κυρία τῆς Αὐλῆς ὡς σύζυγον νὰ πάρῃ.

Φ. Μὰ τί σαγλό, βρε Περικιλῆ, τὸ κράτος τοῦ Καρόλου, τὴν Ρουμανίαν τὴν ἐχθρᾶν δὲν συμπαθᾷ καθόλου, κι ἐκεῖνα τὰ ὀνόματα εἰς ἔσχα καὶ εἰς ἄνος, ὁ Ζαφειρέσκος δηλαδῆ καὶ ὁ Κογλεταϊνός...

Π. Ὁ Ζαφειρέσκος ἔφυγε;

Φ. Κι' ἐκεῖνος ἀπελπίσθη καὶ ἄρον ἄρον κατ' αὐτὰς θαρρῶ πῶς ἔξεκουμπίσθη, ἡ δὲ κυρία, Περικιλῆ, τοῦ κόσμου τοῦ καλοῦ,

ποὺ σεοβνεται καὶ λυγίζονται σὰν πάμπαις τῶν γυαλοῦ κι' εἶναι γιὰ Πρέσβειος μοναχὰ τὸ δυνατὸ τῶν φόρτε, θὰ ἔγουν ἓνα Πρεσβευτὴ λιγώτερο γιὰ κόρτε.

Π. Μὰ δὲν μοὺ λές, βρε Φασουλῆ, καὶ τώρα τί θὰ γίνῃ, Φ. Διακοπὴ τῶν σχέσεων, ἀλλ' ἔμως εἰς εἰρήνη, κι' ἡ Ρουμανία κι' ἡ Ἑλλάς, ἡ πρώταις φιλεγγάδες, θὰ φαίνονται πῶς κἀκίωσαν σὰν θεοὶ Ἀρσενιαῖδες,

καὶ ὄλων τῶν Δυνάμεων θὰ κάρτερον τὴν κρίσι γωρὶς καμμίαν σύγκρουσιν, χωρὶς αἰμάτων χυτίν.

Κι' ἂν δῶς ἡ Δύσις πρὸς ἡμᾶς τὸν ἠθασαῖρον τὸ Ζάππα τότε κι' ἐμεῖς θὰ βάλωμε ἀνάποδα τὴν κάπα, ἀλλ' ἂν ἀδίκως, Περικιλῆ, δικάση πῶς ἀνήκει πρὸς τοὺς Ρωμοῦνους ἡ γνωστὴ τοῦ Ζάππα διαθήκη,

ἀμείσως θ' ἀπολώσωμεν τὰ πάντα καὶ θὰ θύσωμεν, με ἄλλους λόγους δηλαδῆ στ' αὐγά μας θὰ καθίσωμαι κι' εἰρήν' ὄμιν θὰ σκούζωμεν πρὸς τοὺς συμπατριώτας,

κι' εὐθὺς θ' ἀνανεύσωμεν τὰς σχέσεις μας τὰς πρώταις σὰν πονηροὶ ποὺ εἴμεθα καὶ κάλτσαις τοῦ διαδόλου, κι' ὁ Πρεσβευτῆμας στὴν Αὐλὴν θὰ πάη τοῦ Καρόλου καὶ πάλι στὴν πρωτεύουσάν θὰ δοῦμε φρέσκο φρέσκον τὸν Ὀλανέσκο, Περικιλῆ, καὶ κάθῃ Ζαφειρέσκο.

Βλέπει πῶς βῆμα μόνος σου ἀβύνατον νὰ κάμεις ἂν πρῶτα δὲν ἀποφανθῶν ἡ σύμμαχοι Δυνάμεις, ἡ Δύσις εἶναι σήμερον σοφὸς πραγματογνώμων καὶ καθεμίαν γνώμην τῆς τὴν θεωροῦμεν νόμον.

Κι' ἐγώ, καμμένε Περικιλῆ, νὰ δῆς τί θὰ σκαρῶσω ἂν τοῦ Φαλήρου μοὺ ριχτοῦν τὸ σπῆτι νὰ πληρῶσω δὲν θὰ προστρέξω δι' αὐτὸ 'στοὺς νομικοὺς κατόπιν,

ἀλλὰ κριτικὴ καὶ δικαστικὴ θὰ βάλω τὴν Εὐρώπη, κι' ἂν μὲν εἰποῦν οἱ κύριοι Καποῖδη καὶ Καλνόκου πῶς πρέπει νὰ ἐξοφληθοῦν κεφάλαια καὶ τόχοι, θὰ τὰ μετρήσω, Περικιλῆ, χωρὶς νὰ λείψῃ ὥρα,

ἀλλοῶς θὰ ρίξω κανονιὰ, ποὺ θὰ τραντάξῃ ἡ χώρα. Π. Βρε τί μοὺ λές;

Φ. Εἰς τὸ εἶξῃ δι' ὅλα τὰ συμβάντα 'στό δικαίον τὸ διεθνὲς θὰ καταφεύγω πάντα.

Π. Ἀλλὰ καὶ τὸ στηλῆρι μου καὶ τοῦτο τὸ μαστιγῶν εἰς σὲ καὶ μόνον πάντοτε θὰ βρισκῇ καταφύγιον κι' εἰς σχέσεις θάνα ὁμαλὰς με τὴν δίκῃ σου ράχη καὶ στρώσῃ τὴν ὑγρίωμον νὰ φᾶς γερὸ μπερνατῆ.

Καὶ μὲς 'στοῦ Φασουλῆ τοῦ τσαλεπῆ Συμβούλων ἐποπτῶν ἐπιτροπῆ.

(Μὲς τῶν πολλῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Δήμου κατ' αὐτὰς καὶ 'στὸ γνωστὸ ἀρχοντικὸ τοῦ Φασουλῆ ἐμπήκη, ὁ δὲ ἐπιστῆς Φασουλῆς καὶ πρώτος φαφακτὰς ἀμείσως πρὸς ὑποσχῆ φαμελικῆς ἐβήγκει).

Φ. Λοιπὸν καλῶς ἴδριστε, ὦ Συμβουλοι, κι' ἐγώ... με ὅλη τὴν φαμῆλα μου ἐβήγκα νὰ σὰς εἶω. Καταφρονεῖτε ἀληθῶς σὸν ἕνα κι' ἄλλον κόπον καὶ τρέχετε συζητῆρον στὰ σπῆτια τῶν ἀνθρώπων καὶ βλέπετε μετὰ 'σπουδῆς κι' ἐνδελειοῦς μελέτης ἂν τὰς μεθῶρες ἀμειλίον τῆς γιγνέυς διαίτης.

Κι' ἐγὼ καὶ ἡ κυρία μου μαζὶ μετὰ παιδιὰ μας προσφρονεῖμεν 'στον Δήμαρχον θερμὰς εὐχαριστήσαις, καὶ πάντα θὰ τὸν ἔγωμεν κι' ἐμεῖς μετ' ἑτὴν καρδίᾳ με εἰ' ὅσα ἐκιοῖσεν ἡ Κυρὰ τοῦ φροῖς.

Ἐν τούτοις μετ' ὃν Δήμαρχον θὰ ἔγωμεν καὶ σὰς εἰ' ὅσα καταθῆκατε φροντίδας περισσὰς ὑπὲρ τοῦ κατὰ Πινδαρον μεγάλου ποιεῖθρου κι' ἐμπρὸς σὰς φαίγει ἐντρομὸν τὸ φάσμα τοῦ ὀλίθρου.

Ἄνταν σὰς βλέπω πράγματι εἰ' ὅλα νὰ φροντίζετε καὶ με καθοριότητος τὸν νοῦ σὰς νὰ σκοτίζετε, ὅτ' ἂν κυττάω εὐγενεῖς Συμβούλων κωστωῖδας τοσοῦτων νὰ ὀσφραίνονται κατόικων εὐωδίας,

ὅταν σὰς βλέπω τρίγοντα καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν
 κ' ὑπὲρ τῶν συμφορῶντων σὰς κ' ὑπὲρ ἡμῶν εἴσου,
 τότε κ' ἐγὼ στερρόμενος πρὸς τὴν αἰσχροὴν χολέραν
 τῆς λέγω μὲ σαφῶνιον αἰῶσου, χολέρα, ζύσου...
 ἔδω δὲν πιάνεις χαρτοσιὰ κ' ἄλλου μακρὰν νὰ πᾶς,
 οἱ τρώμε, ἀφιλοτιμη, μὲ τὰς ἐπιτροπὰς...
 σταμάτησε, μὴν προχωρῆς πρὸς τὰς ἰσοτεράνους,
 καθὼς δὲ τώρα 'κόψαμε μὲ μούτρα θυμωμένα
 τὰς σχέσεις μας τὰς ὁμαλὰς μαζί μὲ τοὺς Ρουμάνους
 ἔτσι, μωρή, θὰ κόψουμε τὰς σχέσεις καὶ μὲ σίνα.
 Ἡ πάστρα ἐπλημύρῃσε κ' ὁ Χάρος δὲν μας κόβει,
 κ' ἐν ἔλθῃς θ' ἀπολήθῃς ὡς ἡ γνωστὴ Νιόβη,
 κ' ἰνόσω εἶναι Δῆμαρχος ὁ κύριος Μελᾶς.
 οἱ γράφει 'σὸ παπούτσι τῆς ἡ παστρική Ἑλλάς».

Κατάλαβα ἐπιτροπὴ πῶς κ' ἔδω μέσα ὄμνη
 κ' ἀπὸ προχθὲς κατάρθωσα πὸ σπῆτι μου νὰ λάμνη
 καὶ τὰ σκυλιὰ ἐφρόντισα νὰ βάλω 'στὴν ἀγγάρεα
 κ' ἀσβέστωνα κ' ἐπάστρενα μὲ βουρτσας καὶ φρουγγάρια,
 ἀλλὰ κ' ἐγὼ κ' ἡ δίσπινα ἐκατασκευαστήκαμε
 καὶ μὲ τὰ αἰγυρίσματα ἐκοφομισιστήκαμε.

Ὅριστε, φίλοι Σύμβουλοι, μὲς 'σὸ ἀδωμάτιό μου,
 κυττάξετε τὰ ρούχα μου καὶ τὰ ἱμάτιά μου,
 κττάξετε, παρχαλῶ, καὶ μέσα 'σὸ ἀ ντουλάπια,
 νὰ 'ποκαμίσεις, 'σῶθρακα, φανίλας καὶ τσουράμπια...
 Κυττάξετε τί καθαρά, τί πάστρες, τί γαγκάδες!
 οἱ τέτοια ρούχα δὲν 'μπορεῖ μικρόβιον νὰ μὲνῃ...
 κυττάξετε, παρχαλῶ, κ' αὐταῖς τῆς δὲς βελλάδες...
 ἡ μία εἶναι ὀαναϊκὴ κ' ἡ ἄλλη πληρωμένη.

Νὰ καὶ βρακάκια τῶν παιδιῶν ὀλίγον μουσκευμένα
 καὶ νὰ μὲ συγχωρήσετε αὐτὴν τὴν παρηρησιάν,
 ἀλλ' ὅταν ἀποκτᾶ κανεὶς μουρέλια σὰν κ' ἔμεινα
 θὰ ἔχη μὲς 'σὸ σπῆτι του κ' ὀλίγη ὑγροσίαν.
 Κυττάξετε παρχαλῶ καὶ τοῦ Ρωμηοῦ τ' ἄρχα,
 κυττάξετε κ' αὐτὰ ἔδω τάνωνυμα δοχία...
 ἄς τὰ ἴδῃ προσεκτικῶς πὰς Σύμβουλος εἰδήμων...
 νὰ τὰ γεμίσης εἰμπορεῖς ἐκ μύρων πολυτίμων
 καὶ νὰ τὰ δώσης ἔπειτα ἢ μόνος ἢ μὲ δούλους
 ὡς δαίτημα ἐκτιμηθέντος εἰς μερικῶς Συμβούλους.

Νὰ κ' ἡ παστὰς ἡ νυμική ἀγγὴ καὶ μυροδόλος,
 ἔδω κανένας, Σύμβουλοι, δὲν εἰσχωρεῖ εὐκόλως...

ὁ Φασουλῆς τὴν εἰσοδὸν ἐδῶ δὲν ἐπιτρέπει, τοῦ γάμου τὸ μυστήριον νὰ ἀεσιθῆτε πρῆμι. Ὅριστε καὶ τὸ μαγεῖρι μὴ τὰ χροιάδῃ ὄλα, ἀσπράφει καθε τίντ' ἕρες καὶ καθε κατσαρόλα, καὶ μὴ σ' ἵτης πατσοῦρες καὶ κ' εἰς ἕνα κ' ἄλλο ρούχο θὰ βρῆτε φανικὸν ἰδῶ κ' ἀσβίστη χλωροῦχο. Ἄν κ' εἰς καλὰς δὲν εἰμθα μὴ τοὺς Ρωμῶνους σῆσεις κ' αὐτὸ σπουδαῖος σμναιεὶ μικρὰς μεγάλας σφαίρας, ἰγ' ἔως καταγίνομαι εἰς χημικὰς συνθέσεις ν' ἀποσβῆσω εἰ' αὐτῶν τὸ κόμμα τῆς χολῆρας.

Ἰδου κ' ὁ νεροῦχτης μου... καθεῖς ἄς τὸν μυρίστ... μὰ νὰ κ' ὁ σκύλος μου ὁ Γκιούλ, τὸ νῆα κελεπούρε... κ' ἀρόματα κ' ἀρόφαλα τὸν ἔγω καθαρῖσι κ' οὐτ' ἕνα δὲν εὐρίσκειται ἴστὸ ὄχημα του ταμπουῖρι. Ἄλλ' ἔς προσίχη χωρατὰ κανίνας μὴν του κἀνη γχατὶ ἔκει πὺ κάθειτα θυρόνει καὶ δαγκάνει... εἰν ἕνας σκύλος πονηρὸς καὶ μὴ σκοπούς ὑπολλους κ' εἰς ὄλους κ' ὄλας ἔφορηξ γχαρῖς νὰ τοῦ μιλῆσου, πρὸ πάντων ὁ ἐπιτιθέται ἴστὸ Δῆμου τοὺς Συμβούλους ὅταν γὰ πάστρες ἔρχωνται ταῦτῃ του νὰ ζαλίσουν.

Ὅριστε κ' ἡ γαιδοῦρα μου, ἡ παρδαλὴ κοκκῶνα, ποὺ κἀπου κἀπου μὴ πετᾷ κατὰ τὸν Ἐλιάνω... Κυττάετε τί παστρὴ κ' ὅπως κ' ἔμπροστὰ !... ὄλα τῆς τακτικώτατα, ὠραῖα καὶ σοστά. Τὴν ἀγαπῶ περιπαθὸς σὺν γνήσιου παιδὶ μου καὶ μὴ σ' αὐτὸ τάχουρι τῆς ποῦ βόσει κ' ἠσυγίαν ἔμπορῖν καὶ νὰ συνίραγονε εἰς Συμβούλοι τοῦ Δῆμου γχατ' εἶναι καθαρῶτερον ἀπὸ τὴν Δημηρῖαν.

Ὅριστε... καὶ τὸν θάλαμον ἐπισησῆθ' ἔκεινον, ὅπου τὴν ματαιῶτητα θρηγῶ σὺν ἀνθρώπων. Ὅριστε σὰς παρακαλῶ, ἰλευθῆρα ἔλατε καὶ χῶστε τῆς μῦτες σας εἰς κῶνας ἰχνηλάται. Τοῦτοῦν δὲν θὰ εὐρετε κ' εἰς τέλλα τὰ σαλόνια, τὸν σπουγγαρίζω τακτικὰ κ' ἔσπῖραν καὶ ὤψαν, κ' εὐωδίζεῖ διαρκῶς σὺν Ἄτικισων κλόνια καὶ κἀμετε τὴν πρῆπουσαν κ' εἰς τοῦτον αὐτοψίαν. Τὰ δὲ χερτὰ πὺ βλέπετε ἴστους τοῖχους κρεμασμένια εἶναι τοῦ Δῆμου τὰ σοφὰ κ' ὕγινα φυλλάδια, ὅπου προθύμως ἔστατε πρὸς ὄλους καὶ σ' ἔμεινα νὰ τὰ φυλλάτω εὐλαβῶς σὺν ἱερὰ Παλλάδια ἰδὲ καὶ πρὸς ἀσφάλειαν καὶ πρὸς τιμὴν αἰσίδιον ἐπέμασα τῶν νοσηγῶν τὰς γνομας ἐδῶ πῶρ, μόλις τὰς ὄη νὰ σκαίρεται τὸ καθε βακτηριδίων καὶ εἰς φυγὴν νὰ τρέπεται ἡ βέλουρα χολῆρα.

Ἐμπρὸς, ἐμπρὸς, ἀγαπητοί, χωρὶς κανὲν ἐμπόδιον... ἐδῶ κἀκὴν ἀπορορῶν ματαιῶς θὰ ζητήσετε, ἔμβητε ν' ἀναπνεῖστε θαλασσινῶν ἰωδίων κ' ἐκ μέρους μου τὸν Δημηρῶν νὰ καταχυαριστήσετε, γχατὶ καθὸ φιλόπολις πρὸς γάρον μας κουράζειται καὶ ἴππε του παρακαλῶ νὰ μὴν πολυπαράζειται. Δὲν πρέπει νᾶνει τόσο πᾶ μὴ στάξη καὶ μὴ βρέξη καὶ τρεῖς παρτιδὸς ἔκαρτέ μετὰ χαρὰς ἄς παίζη, ἀφῶ ἴστὸν Δῆμον Ἀθηνῶν ἔχειλιαν ἢ πάστρες κ' ἢ Βούτις σὺν βασιλικῶν μοσχομυρίζουν γλάστρες.

Καὶ τῶρ' ἀφῶ ὑπέκοντες εἰς ὕψηλὸν καθῆκν ἀκριβεστάτην ἔρευναν ἔκαματε κατ' οἶκον,

πρῆμι κ' ἰγῶ τὸ χρέος μου εὐγνώμων νὰ πληρώσω καὶ στρώσετε τῆς ρέχης σας νὰ σὰς ἔμβωχαρῶσω.

(Δύο παλὰ σκουπόβυλα ὁ Φασουλῆς φουτῶνει καὶ τὴν σσην Ἐπιτροπὴν καλὰ εὐλοφορῶνει, καὶ μὴ γοβὰ κ' Φασουλῆ κομψὸ καὶ ντυλικατὸ τοὺς ἐπιτρόπους κωνηγᾷ ἔως ἴστην σκάλα καίτων, ὅταν κ' ὁ Γκιούλ, πὺ ἐνογλεῖ σὺνὰ τῆς γενιαιαῖς, εἰς ὄλους πρὸς ἀνάμνηση μοιράζει δαγκωνιαῖς.)

Παναγία Παρσιῶν ματ' εἰκόναν ἔξαιόνω.

Θέλεις τοῦ Βικτωρὸς Οὐγκῶ τὸ ἔργον ν' ἀποκτήσης εἰς δύο τόμους ἐκδοθῖν, λαμπρὰ μεταφρασμένον ; δύο δραχμάς εἰς φαικίλλον ἄμισως νὰ ἔγκλεισθῃς κ' εἰς τὴν Ἐστία ν' ἀμίλιον τοῦ ἀπλοῦν ἢ συστημένον. Χθὲς ἔξερόθη χωριστὰ μὲν ὁ πρῶτος τόμος... ὁ δεύτερος τυπῶνται, καὶ ἔκδοθῖ συντόμως.

Καὶ ὄλας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελιαῖς.

Γραφεῖον Καλλιτεχνικὸν εἰς τὴν ὁδὸν Βουλῆς, ὅπου εἰς τοῦτο ἔβαινος ὀρελίται τοῦτον. Ἀναλαβθεῖν τακτικῶς μ' ἐκτίλειον σπανίαν πᾶν ἔργον ἀναγόμενον εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, καὶ μὴγὰ Περιοδικῶν ἐντὸς μικροῦ ἐκδοῖται, ὅπου ποικίλα καὶ πολλὰ καλλιγραφίας εἶδη καὶ ἠθασαυρὸς ἀκίνωτος ἐκ γραμματοπελιεμάτων, κ' αἰ Συνδρομητρία πλεκτῶν θὰ βλέπωμεν τὸν μὲν Διευθυντῆς ὁ κύριος Βαρβέρης ὁ Ἀνώτερος, τῶν καλλιγράφων ἄριστος κ' εὐτὸς εἰπὴν δαιμόνιος, πὺ δίδει καὶ μαθητὰ γραφῆς ἰδιαίτερως, κ' ὁ καλλιτέχνης Δαμιανὸς, καὶ τοῦτον συνεταῖρος.

Γεωργιάδης ὁ γνωστός, τοῦτικαλὴν Παναγιώτης, πὺ ἴστὸς Ἀθῆνας ἴσους κἀπονομαλῶνει πρῶτης καὶ τῆς Αἰγύπτου κουβαλῆ τῆθῆνατα ταίγαρα γὰ νὰ κωνίχη ἀπ' αὐτὰ κ' ἡ καθεμὰ μαγάρια, εἰδοποιεῖ πὺς κατ' αὐτὰς μὴ ἀβθῖναια πράγματα μετώκησε ἴστην προσφιλῆ Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Ἀνώτερος Ἑλληνικὴ Μεγάλῃ Ἐταιρία τῶν γενικῶν Ἀσφαλειῶν, κληθεῖσα ΕΘΝΙΚΗ, καὶ ὄλους φέγει ἀληθῶς θεμῆ φιλοπατρία ἄς τρέξουν ὅσον τάχουν ν' ἀσφαλισθῶν ἔκει. Ἡ καθεμὰ Τράπεζα εἰς ταῦτην ἔχει μέρος καὶ μίτοχει καὶ ἴσονται εἰ πρῶτος παραδούχου, κ' ἔς σπείση πρὸς ἀσφάλειαν ἴστην ΕΘΝΙΚΗΝ ἔγκαιρος κ' ἔκεινος πὺ δὲν ἔβαλε ἴστὰ πόδια του παροῦχι. Ἀσφάλεια κατὰ πῶρος, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν παντοίων συμφωρῶν, ὅπου γεννᾷ ἢ πλάσει, ἀσφάλεια εἰς ἔσπανικὰ κ' ἀπρότητα συμβάντα, ἀσφάλεια ἴστὸ εἶναι σας, εἰς τὴν ζῶν, εἰς πάντα. Ἀσφάλεια εἰ' ὄλα σας ἢ ΕΘΝΙΚΗ κηρύττει... ὁδὸς Σταδίου, κύριος, ἴστὸ Ἄξιλου τὸ σπῆτι.

Ὁ Πάμπανος, γχατρὸς δοντῶν πενήτων καὶ πλουσίων, πὺ καταπατεῖ αὐθιγαί πονιῶντων μυκηθῶν, ἴστὸν Ἄγιον Γεώργιον μετώκησε πλῆσιον, ὁδὸς Σταδίου πᾶρονον καὶ τίσσερ' ἀρθῶν.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθη» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προσεταιῖου κοριοτῶς πολῶς.